

§ 8.

a) Kapitelangivelsen og overskriften til lovens kapitel II udgår.

b) Overskriften til lovens § 13 affattes således:

„Erhvervelse af adgang til at benytte betegnelsen hotel“.

c) Der indføjes en ny § 13, sålydende:

„Ministeren for handel, industri og søfart kan bestemme, at betegnelsen hotel eller ordsammensætninger, hvori ordet hotel indgår, kun må anvendes for gæstgiverier, der opfylder særlige af ministeren fastsatte mindstekrav til lokaler, disses indretning, udstyr m. v. samt til virksomhedens drift. Ministeren kan endvidere foreskrive, at de omhandlede betegnelser alene må benyttes, såfremt adkomsthaveren — eventuelt bestyreren — er i besiddelse af visse nærmere angivne faglige kvalifikationer.“

§ 9.

a) Foran lovens § 13, der bliver § 14, indføjes følgende:

„Kapitel II.

Erhvervelse af adkomst på beværter- eller gæstgavernæring i købstæderne.

Beværtervedtægt.“

b) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Ved en af ministeren for handel, industri og søfart stadfæstet vedtægt fastsætter kommunalbestyrelsen, i hvilket omfang beværterbevillinger skal kunne meddeles i kommunen.

Stk. 2. Antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke må i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner samt i købstæder med 40 000 indbyggere eller derover ikke sættes højere end svarende til det antal bevillinger af denne art, der i vedkommende kommune var i kraft den 1. januar 1955. Handelsministeren kan dog tillade, at det vedtægtsmæssige antal fastsættes højere end foran angivet, såfremt vedkommende kommunalbestyrelse efter vedtagelse af mindst to trediedele af kommunalbestyrelsens medlemmer gør indstilling derom.

Stk. 3. For andre købstæder kan antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke ikke fastsættes højere end nedenfor angivet:

1 for hver 400 indbyggere for de første 4 000 indbyggere,

1 for hver 600 indbyggere for de næste 6 000 indbyggere,

1 for hver 750 indbyggere for de næste 15 000 indbyggere,

1 for hver 1 000 indbyggere for den del af indbyggerantallet, der overstiger 25 000 indbyggere.

Stk. 4. Vedtægten revideres hvert 8. år og bør normalt ikke ændres indenfor gyldighedsperioden.

Stk. 5. Ved den i stk. 1 omhandlede vedtægt kan det bestemmes, at nye beværterbevillinger fremtidig kun må meddeles et under kommunalt tilsyn virkende selskab, der driver virksomheden i offentlighedens interesse og uden anden fortjeneste end den indskudte kapital passende forrentning samt iøvrigt efter regler, som efter indstilling af kommunalbestyrelsen er godkendt af handelsministeren.“

§ 10.

a) Overskriften til lovens § 14, der bliver § 15, affattes således:

„Bevillingsnævn.“

b) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Beværter- og gæstgiverbevilling meddeles og fornyes af bevillingsnævnet.

Stk. 2. Bevillingsnævnet består i København af borgmesteren for den magistratsafdeling, under hvilken næringssager hører, som formand, rådmanden for samme afdeling og 4 medlemmer, valgt af borgerrepræsentationen ved forholdstalsvalg. Som 7de medlem tiltrædes nævnet af en politispektør, valgt af politidirektøren.

Stk. 3. Uden for København består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, politimesteren og 4 medlemmer, valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg. I købstæder, hvor politimesteren tillige måtte være borgmester, tiltrædes nævnet af en af politimesteren med godkendelse af ministeren for handel, industri og søfart befuldmægtiget person.

Stk. 4. Personer, der driver beværter- eller gæstgavernæring eller er godkendt som bestyrere for sådanne virksomheder i henhold til bestemmelsen i § 6, kan ikke være medlem af bevillingsnævnet. Det samme